

พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานອກັນໂທ

พ.ศ. ๒๕๕๘

กฎພລວດຖລຢເທຊ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ ວັນທີ ๓๐ ມີນາຄມ ພ.ສ. ๒๕๕๘
ເປັນປີທີ ๗๐ ໃນຮັກາລປ່າງຈຸບັນ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชนิรันดร์ เนื่องในโอกาสพระราชอิ่นດ่องพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมutherland
๒๕๕๘ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นับเป็นอภิลักษิตกาลสำคัญ สมควร
พระราชทานອກັນໂທແກ່ຜູ້ຕ້ອງราชห້າ ເພື່ອໃຫ້ອາກສແກ່ບຸຄລເຫຼຳນັ້ນກັບປະເທດຕົນເປັນພລເມືອງດີ
ອັນຈະເປັນຄຸນປະໂຍ່ນແກ່ປະເທດຈາຕີສີປີໄປ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช ๒๕๔๗ กับมาตรา ๒๖๑ ทว. ແທ່ງປະມາດກວ່າມວິທີພິຈານາຄວາມອານຸາ ຜຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ
ໂດຍพระราชบัญญຸດແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະມາດກວ່າມວິທີພິຈານາຄວາມອານຸາ (ฉบับທີ ๙) พ.ສ. ๒๕๑๗
ຈຶ່ງทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ໃຫ້ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นໄວ ດັ່ງต่อไปนີ້

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานີ້ເຮັດວຽກ “พระราชกฤษฎีກາพระราชทานອກັນໂທ” พ.ສ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานີ້ໃຫ້ໃໝ່ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນດັບຈາກວັນປະກາດໃນราชກິຈຈານຸບເກຍ
ເປັນຕົ້ນໄປ

มาตรา ๓ ໃນพระราชกฤษฎීການີ້

“ຜູ້ຕ້ອງກັກຂັ້ງ” ມາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ຕ້ອງໂທກັກຂັ້ງແຫນໂທຈຳຄຸກຫຼືຜູ້ຄູກກັກຂັ້ງແຫນຄ່າປັບປຸງມີ
ຄຳພິພາກເຂາຫຼືຄຳສັ່ງຂອງສາລົງທີ່ສຸດກ່ອນຫຼືໃນວັນທີพระราชກѹ່ງກົງກັກຂັ້ງແຫນຄ່າປັບປຸງມີ

“ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ” หมายความว่า ผู้ต้องโทษปรับซึ่งศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับตามมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้นั้นได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลและมีได้รับการทำผิดเงื่อนไขแต่อย่างใด

“ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งเป็นผู้ได้รับการพักการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร หรือได้รับการลดวันต้องโทษจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ ซึ่งมิได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษหรือการลดวันต้องโทษจำกัดก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า ผู้ซึ่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ หรือนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร

“กำหนดโทษ” หมายความว่า กำหนดโทษที่ศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาและระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด หรือกำหนดโทษตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษ หรือกำหนดโทษดังกล่าวที่ได้ลดโทษลงแล้วโดยการได้รับพระราชทานอภัยโทษหรือโดยเหตุอื่น

“ต้องโทษจำกัดเป็นครั้งแรก” หมายความว่า ต้องโทษเพราะถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำกัดไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวกันหรือหลายคดี โดยมิได้ถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการ หรือถูกกักขังไว้ในสถานที่หรือที่อาศัยที่ศาลมีกำหนดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับติดต่อกันไปจนถึงวันที่ศาลอุกอาจมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งปล่อยหรือลดโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ และผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

มาตรา ๕ ผู้ต้องโทษดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ต้องกักขัง

(๒) ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ

(๓) ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

กรณีผู้ต้องกักขังตามวรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด และยังไม่ได้รับโทษกักขังแทนโทษจำกัด หรือยังไม่ได้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ให้ผู้ต้องกักขังนั้นได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปในส่วนของโทษกักขังแทนโทษจำกัดหรือในส่วนของการกักขังแทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

(๒) ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตาบอดทั้งสองข้าง มือหรือเท้าด่วนทั้งสองข้างหรือเป็นบุคคลซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะอันเห็นได้ชัด

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง โรคไตรายเรื้อรัง โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (โรคเอดส์) หรือโรคจิต ซึ่งทางราชการได้ทำการรักษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ และแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับไม่น้อยกว่าสามปี หรือไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อร่ายสุดท้าย และโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (โรคเอดส์) ระยะสุดท้าย ซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้

(ค) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ง) เป็นคนมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีเมื่อมีเชื้ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ หรือเป็นคนมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไป

(จ) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และมีอายุยังไม่ครบยี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีเมื่อมีเชื้ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ หรือ

(ฉ) เป็นนักโทษเด็ขาดชั้นเยี่ยม และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักโทษเด็ขาดซึ่งมีได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปตามมาตรา ๖ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปี แล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๔
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๕
ชั้นดี	๑ ใน ๖
ชั้นกลาง	๑ ใน ๗

โดยให้นับไทยจำคุณนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับไทย เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับไทยต่อจากคดีอื่น ให้นับไทยต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องไทยจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดไทยจากกำหนดไทยตามลำดับชั้นนักไทยเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

(๓) ผู้ต้องไทยจำคุก เพราะความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ไม่ว่าจะมีความผิดอื่นร่วมด้วยหรือไม่ ให้ลดไทยจากกำหนดไทยลง ๒ ใน ๓ เนพะความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักไทยเด็ขาดซึ่งต้องไทยตามบัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยไทยลดไทย ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องไทยจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดไทยจำคุกห้าสิบปี แล้วให้ลดไทยตามลำดับชั้นนักไทยเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๕
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๖
ชั้นดี	๑ ใน ๗
ชั้นกลาง	๑ ใน ๘

โดยให้นับไทยจำคุณนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับไทย เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับไทยต่อจากคดีอื่น ให้นับไทยต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องไทยจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดไทยจากกำหนดไทยตามลำดับชั้นนักไทยเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักไทยเด็ขาดซึ่งต้องไทยตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่กินแปดปี ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและร่างกาย ให้ได้รับพระราชทานอภัยไทยลดไทยจากกำหนดไทยตามลำดับชั้นนักไทยเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๗
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๘
ชั้นดี	๑ ใน ๙
ชั้นกลาง	๑ ใน ๑๐

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักโทษเด็ขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี หรือจำคุกตลอดชีวิต ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติฯ ประราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๖๘ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปี และให้ลดโทษตามลำดับชั้น นักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๙
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๑๐
ชั้นดี	๑ ใน ๑๑
ชั้นกลาง	๑ ใน ๑๒

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ขาด ตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหารตาม (๑)

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ นักโทษเด็ขาดชั้นเยี่ยมซึ่งถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๙

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ นักโทษเด็ขาดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษางานที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี หรือจำคุกตลอดชีวิต ภายหลังวันที่พระราชบัญญัติฯ ประราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๖๘ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๒) ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น และมิใช่นักโทษเด็ขาดชั้นเยี่ยม

(๓) นักโทษเด็ขาดชั้นเลขหรือชั้นเลขมาก

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักโทษเด็ขาดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษอีกหนึ่งปี

มาตรา ๑๔ นักโภชเด็ขาดซึ่งต้องโภชประหารชีวิต ให้ได้รับพระราชทานอภัยโภชลดโภชลงเป็นโภชจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่หรือตุลาการศาลทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน และพนักงานอัยการแห่งท้องที่หรืออัยการทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน รวมสามคน เป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโภชและส่งรายชื่อต่อศาลแห่งท้องที่ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลแห่งท้องที่นั้น พิจารณาอนุญาตสั่งปล่อยหรือลดโภช หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำบุญบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ซึ่งถูกลงโภชจำคุกตามคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโภช ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบและส่งรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาอนุญาตสั่งปล่อยหรือลดโภช แล้วแต่กรณี

เมื่อได้มีหมายหรือคำสั่งปล่อยหรือลดโภช หรือคำสั่งยกเลิกการทำบุญบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์แทนค่าปรับแล้ว ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโภชเก็บไว้ที่เรือนจำ หรือทัณฑสถานหนึ่งฉบับ ส่งศาลหนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงยุติธรรมหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ ถวายอีกหนึ่งฉบับ

ถ้าการแต่งตั้งกรรมการบางคนไม่สะดวกในการปฏิบัติ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการแทนได้

ในการนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณา วินิจฉัยซึ่งขาด

มาตรา ๑๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโภชตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโภชและส่งรายชื่อต่อศาลทหารกรุงเทพ ศาลมนฑลทหาร หรือศาลจังหวัดทหาร แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลทหาร ดังกล่าวพิจารณาอนุญาตสั่งปล่อยหรือลดโภช หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำบุญบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง และวรคสาม มาใช้บังคับโดยอนโน้ม

ในการนี้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้มาใช้บังคับแก่นักโภช ตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

ມາຕຣາ ເລີ່ມ ໄທ້ນາຍກຣັບມືນຕຣີ ປະຊາທິປະໄຕ ຮັບມືນຕຣີວ່າກາຮກຮຽນການໂຫຼມ
ຮັບມືນຕຣີວ່າກາຮກຮຽນມາດໄທ ແລະ ຮັບມືນຕຣີວ່າກາຮກຮຽນຍຸຕິຮຣມ ຮັກຢາກກາຮກຕາມພຣະຮາຊກຖະກິການ
ໃນສ່ວນທີ່ເກີຍກັບຈຳນາຈໍານາທີ່ຂອງຕນ

ຜູ້ຮັບສອນພະບ່ານມາຮັບຮັບມືນຕຣີ

ພລເອກ ປະຊາທິປະໄຕ ຈັນທຣີໂອໜາ

ນາຍກຣັບມືນຕຣີ

บัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบุญภิการพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๘

- (๑) ความผิดในภาค ๒ ความผิด แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
มาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๓๕
- ลักษณะ ๑/๑ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
มาตรา ๑๓๕/๑ ถึงมาตรา ๑๓๕/๔
- ลักษณะ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปิดทอง
หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน
มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐
มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒
- หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖
- ลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม
หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม
มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๒
มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔
มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๗
มาตรา ๑๗๙ มาตรา ๑๘๐
มาตรา ๑๘๑ มาตรา ๑๘๗
มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๘
มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๔
- หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕
- ลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน
มาตรา ๒๐๘ ถึงมาตรา ๒๑๓
- ลักษณะ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยต่ำตระหง่าน
มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๒๑
มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕
มาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑
มาตรา ๒๓๒ มาตรา ๒๓๔ มาตรา ๒๓๕
มาตรา ๒๓๖ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘
- ลักษณะ ๘ ความผิดเกี่ยวกับเพศ
มาตรา ๒๓๖ วรรคสาม มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๗ ทวิ
มาตรา ๒๓๗ ตรี มาตรา ๒๔๐ มาตรา ๒๔๑
และมาตรา ๒๔๓

ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต

มาตรฐาน ๒๘๙ มาตรา ๒๘๙ และมาตรฐาน ๒๙๐

หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย

มาตรฐาน ๒๙๗ และมาตรฐาน ๒๙๘

ลักษณะ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและซื่อเสียง

หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภาพ

มาตรฐาน ๓๓๓ ถึงมาตรฐาน ๓๓๕ และมาตรฐาน ๓๓๗

ลักษณะ ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

หมวด ๒ ความผิดฐานครอบครัว รีดเอารักษา ซึ่งทรัพย์

และปล้นทรัพย์

มาตรฐาน ๓๓๙ วรรคห้า

มาตรฐาน ๓๓๙ ทวิ วรรคห้า

มาตรฐาน ๓๔๐ วรรคห้า

มาตรฐาน ๓๔๐ ทวิ วรรคหก

และมาตรฐาน ๓๔๐ ตรี

หมวด ๓ ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรฐาน ๓๔๓

(๑) ความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๗๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอาชุรปีน

เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชุรปีน พ.ศ. ๒๔๙๐

(๒) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

(๓) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

(๕) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์

หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(๗) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์กรหรือหน่วยงาน ของรัฐหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(๘) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องในโอกาสพระราชบรมราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ๕ รอบ ๒ เม(ne)าายน ๒๕๔๘ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นับเป็นอภิลักษิตกาลสำคัญ สมควรพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านี้กลับประพฤตินเป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้